

СТРАТЕГІЧНЕ ПЛАНУВАННЯ РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВА

Сьогодні проблема стратегічного планування розвитку підприємства є дуже актуальною, оскільки саме воно забезпечує стабільний розвиток підприємства. Це питання стоїть особливо гостро, тому що стан економіки країни в цілому нестабільний. В таких умовах складно планувати довгострокову перспективу, тому стратегічні плани необхідно постійно коригувати. Українським компаніям не вистачає досвіду для успішного планування, оскільки немає алгоритму розробки та реалізації планів і інструментів, необхідних для цього.

Питання стратегічного планування підприємства вивчали вітчизняні та зарубіжні вчені, а саме: І. Ансофф, П. Друкер, В. Єфремов, В. Пономаренко, А. Ястремська. Слід зазначити, що єдиного підходу щодо планування не вироблено. Деякі вважають його видом управлінської діяльності, він розвиває і аналізує перспективи і майбутнє стан підприємства [3, с. 273-278].

Серед визначень стратегічного планування, найкращим є: «Стратегічне планування – це систематизовані та більш-менш формалізовані зусилля всього підприємства, спрямовані на розробку та організацію виконання стратегічних планів, проектів і програм, для виробництва і реалізації продукції або надання послуг»[1].

Основне завдання стратегічного планування – розробити стратегії підприємства, здатні реалізувати його місію і цілі з низьким рівнем ризику. По суті, не існує жодного напрямку функціонування підприємства без ризиків, а тому на всіх рівнях розвитку стратегічного планування слід передбачити можливі негативні зміни на ринку, а також у зовнішній і внутрішньому середовищі підприємства. Зазначене завдання реалізується за допомогою набору управлінських рішень. Завдання стратегічного управління –

розробити систему управлінських рішень в нестабільних умовах і різких змінах зовнішнього середовища для забезпечення конкурентоспроможності компанії і досягнення її цілей [1].

Серед переваг стратегічного планування можна виділити наступні:

- виявлення сильних і слабких сторін підприємства;
- розробка рішень для прогнозування можливих наслідків;
- передбачення можливостей і загроз;
- облік цих факторів при розробці цілей і стратегії підприємства.

Говорячи про проблеми впровадження стратегічного управління розвитком підприємства, слід зазначити такі: методи стратегічного управління недостатньо розвинені для практичного застосування; неузгодженість в методах і заходи, які використовуються при розробці управлінських рішень; невизначеність зовнішнього середовища, її постійна мінливість і непередбачуваність; обмежена інформаційна підтримка зовнішнього середовища; слаборозвинена інформаційна інфраструктура українського ринку; вітчизняні лідери не готові до економічних змін; відсутність кваліфікованого персоналу для здійснення управлінської діяльності; недостатній технологічний рівень державного розвитку [2].

Всі види планування повинні бути узгоджені між собою і утворювати єдину цілісну систему планів, ядром якої є загальна мета, місія підприємства, яка може бути досягнута тільки при ретельному вивченні всіх аспектів економічного середовища і внутрішнього потенціалу підприємства. Завдання планування визначаються кожною фірмою самостійно, в залежності від того, чим вона займається.

На основі теоретичного матеріалу були ретельно вивчені наступні етапи стратегічного плану: аналіз стратегічних проблем; прогнозувати майбутні результати діяльності; підбір ідеального варіанту розвитку; реалізація підготовлених планів, розробка планів, що забезпечують удосконалення методів і процедур, мобілізацію людських і фінансових ресурсів підприємств.

Формальне планування сприяє зниженню ризику при прийнятті рішення. Приймаючи обґрунтовані і систематизовані планові рішення, керівництво знижує ризик прийняття неправильного рішення через помилкову або недостовірну інформацію про можливості підприємства або про зовнішню ситуацію. Планування, оскільки воно служить для формулювання встановлених цілей, допомагає створити єдність загальної мети в місії будь-якого підприємства.

Отже, стратегічне планування – це планування від майбутнього до теперішнього, засноване на глобальних ідеях і цілях компанії. З одного боку, він заснований на цілях і припущеннях, поставлених в процесі розробки стратегії, а з іншого – на прогнозах по різних напрямках розвитку. Згідно з дослідженням, можна стверджувати, що в сучасних умовах в Україні підприємствам слід використовувати стратегічне планування, оскільки економіка країни нестабільна і необхідно передбачити і розробити список альтернативних варіантів подальшого розвитку.

Необхідна модернізація і диверсифікація продукції, а також розгляд можливостей виходу на нові ринки збуту. Ось чому бізнес повинен займатися стратегічним плануванням.

Вітчизняні підприємства не мають досвіду щодо стратегічним плануванням., та й немає сенсу використовувати закордонні моделі, так як вони не враховують всі аспекти стану України. Тому компанії повинні розробляти власні методи планування, адаптовані до умов країни і тому, це має бути системний підхід, який буде доповнюватися розробкою поточних планів.

Використані джерела

1. Кузнєцова А. В. Застосування стратегічного планування на підприємстві: переваги та недоліки. *Управління розвитком*. 2014. 124 -126с.
2. Гарафонова О. І. Стратегічне управління: принципи та підходи до класифікації стратегій розвитку. *Чернігівський науковий часопис Чернігівського державного інституту економіки і управління. Економіка і управління*. 2013. 49 -58с.
3. Сомов Д. О. Стратегічне управління системою стійких конкурентних переваг підприємства. *Бізнес Інформ*. 2015. 273 -278с.